

Небесна наречена

Пані О Йонг Чун, набожна прихожанка, яка свого часу прихистила мою матір, прийшла на роботу в магазин одягу, що на другому поверсі будинку «Нагвон» у центральній частині Сеула. Вона допомагала власниці крамниці виготовляти швейні вироби. Власниця була давньою прихожанкою, ми називали її «бабусею молитви». Зайшовши в магазин, пані О побачила, що господиня шиє чоловічий костюм. Пані О сіла поруч, покрутила колесо швейної машини і байдуже запитала:

— А для кого цей костюм?

— Цей костюм для Батька Муна, — відповіла бабуся. — Він одягне його на церемонію своїх заручин.

Пані О одразу пожвавіла, очі її округлились і вона поставила очевидне питання:

— А хто ж буде нареченою?

— Ну, — недбало відповіла бабуся, — день заручин призначено, проте наречену він іще не обрав. Однак церемонія пройде найближчим часом, тому я зараз шию йому костюм.

Думки переповнювали пані О: «Хто ж стане нареченою?». Вона довго думала над цим питанням, але так і не змогла знайти відповіді. Пані О була людиною, до якої Бог часто звертався через одкровення. Насправді О Йонг Чун упродовж семи років присвячувала себе молитві заради появи Істинної Матері, тож одразу запитала про це Бога в молитві. У відповідь отримала таке одкровення: «Через гріхопадіння Єви у віці 16 років, небесній наречені повинно бути не більше 20-ти».

Досі нічого такого їй і на думку не спадало. Однак, отримавши це одкровення, зрозуміла логіку Божої волі. Вона знову і знову зверталася до Бога: «Хто ж та небесна наречена, якій менше двадцяти років?». Раптом пані О згадала про мене. «Я знаю Хан Хак Джа, якій близько 16 років, — промовила до себе. Вона часто сидить поруч зі мною в церкві!

Чому я не подумала про неї? Невже це може бути вона?».

Того вечора о 10-й годині пані О поверталася додому з роботи. Вона саме їхала автобусом, що прямував до Норянджіна, і коли той автобус переїжджав через річку Хан, Бог звернувся до неї: «Це буде Хак Джа. Це буде Хак Джа». Боже одкровення зійшло на пані О, як хвиля енергії з осіннього нічного неба. Вона дісталася до свого дому близько 11:00, але замість того, щоб увійти всередину, поспішила побачитися з моєю матір'ю, яка жила поруч.

— Сун Е, ти спиш?

— Ще ні. Заходь!

— Скільки років твоїй дочці?

Мама подивилася на неї спантеличено. Оминувши всі формальності, прямо поставила питання пані О.

— Ти приходиш до мене серед ночі, аби запитати, скільки років моїй дочці?

— Не змінюй теми! Будь ласка, просто скажи мені.

— Їй 16. Наступного року виповниться 17».

— Коли в неї день народження?

— Вона народилася 1943 року шостого дня першого місячного місяця. У неї тоді день народження, коли й у нашого Вчителя. Чому ти раптом запитуєш про це?

Пані О і моя мати — давні подруги. Вони були однолітками й ходили до однієї церкви у своєму рідному місті в Північній Кореї. Їхні матері також були дуже близькими подругами. Тепер моя мама жила в Норянджіні, навпроти будинку пані О. Вона знайшла це житло для моєї матері тоді, коли та захворіла, виконуючи важку церковну роботу.

Так само несподівано, як прийшла, пані О побажала матері добраніч і пішла, залишивши маму наодинці здогадуватися, що все це мало б означати.

Наступного дня тільки-но почало світати, пані О поспішила на роботу до будинку «Наквон». Боже одкровення про мене цілковито заволоділо її думками, протягом усього робочого дня вона працювала, не розуміючи, що робить. Завершивши роботу, вона відразу вирушила до віщунки. До сьогоднішні корейці часто консультуються з віщунами, щоб отримати поради щодо шлюбу, тож так зробила і пані О. Вона змалювала віщунці двох осіб, щодо яких консультувалася, не називаючи їхніх імен. Віщунка вирячила очі: «Між цими двома людьми може бути велика різниця у віці, але це не має значення. Цей підбір зроблено на Небі. Я нечасто бачу пари, долі яких так пасують одна одній». Пані О відчула, наче її серце ось-ось вистрибне. Проте заспокоїлась і попрямувала до церкви, щоби зустрітися з Учителем і розповісти йому все. Щойно вони залишились наодинці — випалила: «Хан Хак Джа, дочка Хон Сун Е, є небесною нареченою». Вона чекала відповіді, та Батько Мун не промовив ні слова.

Батько Мун чув від багатьох членів церкви поради, хто може бути його нареченою, але ніхто з них не звертав на мене особливої уваги. Однак я не переймалася з цього приводу і покладалася на Небеса. Тоді я знала — і зараз у цьому переконана — що доля людини не залежить від зовнішніх доводів. Бог є суддею, і коли призначено, що Єдинородний Син одружиться на Єдинородній Доньці, котру підготував Бог, — то це в руках Божих. Я знала: місія та обов'язок Батька Муна — упізнати Єдинородну Дочку. Можливо, я була ще зовсім юною, та моя віра в Бога — непохитною. Я чекала свого часу.

Одного дня, почувши скрекіт сороки, що сиділа на гілці дерева за вікном моєї спальні, я відчула, що незабаром отримаю добрі новини. Я підійшла до вікна, відчинила його, поглянула на небо і почула Божий голос. Бувало, Бог давав мені одкровення не лише уві сні, а й у вигляді хвиль, які линули з ясного блакитного неба. Тоді я почула слова: «Час наблизився».

Це був голос Бога, який я часто чула в дитинстві. Я завжди знала, що колись зустріну дуже важливу людину. Раптом відчула, наче хтось мене штовхнув мене. Тому я згорнула книжки і вийшла з гуртожитку. Щось мені підказувало, що мама почувалася зле.

Автобус переїжджав через річку Хан, а в моїй голові роїлося безліч думок. Невже переправа через річку означає, що я перехожу в інший світ, відмінний від того, в якому жила досі? Скільки історій приховує річка, десть там, у глибині, під впевненою поверхневою течією? Може, Шімджон Бога, Який шукає нас, подібний до цієї річки?

Я вийшла з автобуса і почала підніматися пагорбом Норянджін до нашого будинку. Незвичайно яскраве зимове сонце освітлювало дорогу, незважаючи на вітер з річки Хан, що дув мені в обличчя, коли я крокувала вгору. Зустрівши маму, я зауважила, що вона була при доброму здоров'ї. Проте коли побачила, що я прийшла, раптом стривожилась і зраділа водночас. Передчуття, що змусили мене повернутися додому, розвіялись після того, як мати відчинила двері і швидко почала одягати пальто. «Я отримала повідомлення з церкви, — сказала вона мені. — Ми повинні негайно йти туди».

Я розуміла, що новину, яка чекає нас у церкві, якою б вона не була, підготував Бог. Сцена моєї першої зустрічі з Батьком Муном, після того як я закінчила середню школу, промайнула перед очима, як панорама. Я згадала сон, що наснився мені після тієї зустрічі. Батько Мун постав у ньому молодим і красивим, і я чітко почула Боже одкровення: «Готуйся, бо час наблизився».

Дорогою до церкви я згадувала цей суворий наказ Небес і цілковито йому підкорилася, з душею, сповненою довіри до свого Небесного Батька. «Досі я жила згідно з Вашою волею, — сказала я Небесному Батькові в молитві, — якими б не були Ваші воля і провидіння, я вже воєдино з ними».

Я знала скорботу Бога, а отже, сповнилася мужності, що ґрунтувалася на моїй вірі в Нього. Я відчувала, що вдячно прийму все, про що він мене

попросить. Згодом я знову почула Божий голос. Я відчула ту саму присутність, що й у верхній кімнаті Церкви всередині лона, коли бабуса Хо помазала мене, і коли чернець, котрий проходив повз наш магазин, пророкував мені. Купаючись у цій присутності, я почула слова:

«Мати Всесвіту, час настав». Це було схоже на звук гонга, що лунав у повітрі. Голос заговорив знову:

«Я Альфа і Омега, і Я чекав на Матір Всесвіту з моменту створення світу». Після цих слів я вже знала, яким буде моє майбутнє, і воно оселилося в моєму серці, створивши океан спокою. В Едемському саду Адам і Єва спілкувалися з Богом і чули Божі слова на власні вуха. Я також безпосередньо розмовляла з Богом з юних років.

Я крокувала до церкви, тримаючи маму за руку, як це робила багато разів до цього.

Ми з мамою прибули до церкви в Чонпадон. Це було 26 лютого 1960 року, у день, коли зима починає відступати, а весна вже сповіщає про свій прихід. Батько Мун цілий день провів зі мною та мамою, аби визначитися щодо небесної нареченої. Дев'ять годин поспіль ми з ним обговорювали багато речей. На його прохання я намалювала малюнок. Я чітко промовляла, відповідаючи на його запитання щодо моїх надій і прагнень. Згадавши, як Яків отримав Боже благословення в Бетелі, я радісно, проте серйозно сказала: «Я народжу багато небесних дітей».

Мені спали на думку слова, які Бог сказав Якову в Бетелі: «І буде потомство твоє, немов порошок землі. І поширишся ти і на захід, і на схід, і на північ, і на південь. І благословляться в тобі та в нащадках твоїх всі племена землі». Я набула рішучості обійняти всіх людей на землі і принести їм нове життя, як добрим Божим дітям.

Коли Авраам з Ісааком сходили на гору Морія, щоб принести жертву, син запитав батька, де жертва. Авраам відповів, що Бог уже підготував

її, і нічого більше не сказав. Навіть будучи дитиною Ісаак усе зрозумів. Він збагнув, що він і є тією жертвою, яку потрібно принести Небесам. Подібно до Ісаака, який слухняно лежав на вівтарі, я знала, що Бог підготував мене як небесну наречену, і це було передбачено Божим провидінням. У душі я не мала жодних питань чи сумнівів, хотіла лише йти далі цим шляхом. Я прийняла Божий наказ у стані цілковитого самозречення.

Дорогою додому того надзвичайного дня мати кинула на мене теплий погляд. «Ти зазвичай така покірна і спокійна; я й не знала, що ти можеш бути настільки сміливою». Я розмірковувала: адже Святе Одруження не ґрунтується на тому, до якої міри смілива людина. Аби примножити Божий рід, Істинна Матір повинна народити багато дітей добра, тому їй доводиться виходити заміж у підлітковому віці. Я також розуміла, що ця наречена має походити з патріотичної сім'ї, яка вела життя віри, що передавалося у спадок протягом трьох поколінь.

За три роки до цього чимало неодружених віруючих жінок почали позиціонувати себе перед Батьком Муном як кандидатки на одруження. Зокрема, найбільше сподівалися на це жінки, котрим було близько 30 років, бо Батькові Муну мало виповнитися 40. Навіть за таких обставин, після публічного оголошення дати Святого Одруження, Батько Мун мовчав. Він чекав, щоб Небеса вирішили, хто стане його нареченою. Він знав, що тільки Бог готує свою Єдинородну Доньку. І лише Він може затвердити наречену, задля якої буде проведено весільну вечерю Агнця. Одному Богові відомо, хто має стати Матір'ю світу та Матір'ю миру.

Заради спасіння всього людства та створення мирного світу я набралася рішучості і заявила Отцеві Муну, що піднімуся до позиції Істинних Батьків. Я прийняла Батька Муна як Єдинородного Сина, аби здійснилася воля нашого Небесного Батька. Бог покликав мене стати небесною нареченою і Матір'ю Всесвіту. Я знала, що мій шлях буде

надзвичайно складним. Проте пообіцяла, що буду жити для Бога і абсолютно виконаю свою місію спасіння світу.

Перед Богом і Батьком Муном я присяглася: «Яким би складним не був мій шлях, я виконуватиму Боже провидіння відновлення упродовж свого життя». Тоді я дала обіцянку ще раз: «Я зроблю все, що потрібно, аби виконати волю нашого Небесного Батька». Я так вирішила, і прожила своє життя з цією посвятою.

Розвиток історії часто буває непередбачуваним. Члени церкви були неабияк здивовані, дізнавшись, що Батько Мун обрав Хан Хак Джа, 17-річну студентку-медсестру, своєю нареченою. Хтось уважав, що це помилкові чутки, декого цей вибір спантеличив. Одні раділи, інші заздрили. Я згадала слова Батька Муна, які він сказав за чотири роки до цього: «Ти маєш жертвувати собою в майбутньому». І зрозуміла, що кожен день набуватиму досвіду, вивчаючи, що це означає.

Коли предок моєї бабусі по материній лінії Чо Хан Джун проявив щире посвяту і відданість своїй країні, він отримав одкровення: «У твоєму роду народиться Божа принцеса». Завдяки відданості мого предка та його посвяті без прагнення отримати визнання, Бог обрав нашу сім'ю як зразок традицій відданості і синівської шанобливості. Моя мати народилася від моєї бабусі, котра була глибоко відданою, а я — від матері. І в цьому я простежую волю Бога — послати світові Свою Єдинородну Дочку, яку Він утілює через мене, аж до мого предка Чо Хан Джуна.

Щоби виконати місію Єдинородної Божої Доньки, я крокую з твердою вірою і непохитною волею заради кожної країни, релігії і раси. Здолавши всі обмеження цього гріховного світу, мене обрано примирити країни і раси доброзичливістю та любов'ю. Я маю стати схожою на океан, що приймає і поглинає всі води — як великих, так і малих річок. Як утілення Бога, який є нашим Небесним Батьком і Небесною Матір'ю водночас, я покликана з батьківським серцем обійняти всіх, хто загубився, і нікому їм допомогти.

Я вкладаю все це в свою плоть і кров, в палке серце, не забуваючи ні на мить Божої волі, місії, яку Він довірив мені. Із часу нашого Святого Одруження минуло шістдесят років; мого чоловіка вже фізично немає з нами. Більше, ніж будь-коли раніше, попри вік і фізичний стан, моє палке серце веде мене вперед шляхом становлення Матері світу та Матері миру — єдиної душею й тілом, у шімджон та гармонії з Тим, Хто спрямовує провидіння.

Revision #2

Created 16 October 2022 19:50:29 by andres

Updated 3 November 2022 09:23:34 by andres